

trænge til, over paa ganske enkelte Indtægtskilder, er finansielt set ikke gennemførligt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) udtalte, at man vistnok kunde gaa ud fra, at de, der komme til at betale højere Skat efter de Skattelove, Regeringen har forelagt, ville blive meget misfornøjede, naar de i Tilgift ogsaa skulle betale højere Porto. Ja, deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Men hvis Staten skal have forøget Indtægt, kan jeg ikke indse, at disse Folk vilde blive glattere, hvis de i Tilgift til den Skatteforhøjelse, Regeringen foreslaar, skulde være nødsagede til at betale endnu højere Skat for at skaffe Dækning ogsaa for de Indtægter, Regeringen ad andre Veje søger at bringe ind i Statskassen. Jeg tror, der er en Grænse for, hvad man med Nytte kan prøve at lægge over paa en enkelt Indtægtskilde. Og hvad særlig angaar Indkomst- og Formueskatten, som vi endnu slet ikke have prøvet som Statsskat, maa der dog vises nogen Forsigtighed for ikke at overlæsse den fra Begyndelsen af. Dertil kommer, at Postvæsenet er en Virksomhed, som efter sin Beskaffenhed ikke blot fuldt ud bør kunne bære sig, men til hvilken Staten med Rimelighed kan stille Fordring om, at den skal give et vist, nogenlunde taaleligt Overskud. Dette er ogsaa en Finanspolitik, som følges i de fleste Lande. At der kan fremkomme Svingninger, at Indtægten kan gaa ned, er givet; men som Helhed vil man næsten overalt finde, at Betalingen for Postvæsenets Ydelser er sat saaledes, at det normalt skal give Overskud. Jeg behøver i denne Sammenhæng maaske endda blot at henpege paa, at i det Land, som vi gerne, hvad angaar finansielle og politiske Spørgsmaal, pleje at nævne som det ypperste, nemlig England, er Postvæsenet en meget betydelig Indtægtskilde. Efter det sidste Regnskab, jeg har set — det er for Aaret 1900 — gav Postvæsenet, saa vidt jeg er i Stand til at se, et Overskud af over 4 Mill. Pd. Sterling og Telegrafvæsenet et Underskud af 250,000 Pd. Sterling; saaledes at de to Etabler tilsammen gave henimod 4 Mill. Pd. Sterling i Udbytte for Staten. Der kan ogsaa nævnes andre Lande. Der er mig meddelt en Statistik for 1899, som giver følgende Tal: Tysklands Post- og Telegrafvæsen gav et Overskud paa over 60 Mill. Francs — det hele er opgjort i Francs — Østrigs 14 Mill., Belgiens 11 Mill., Frankrig 68 Mill., Ungarn 13 Mill., Hollands $4\frac{1}{4}$ Mill., Sveriges 2,800,000 Francs,

medens Tallet for Danmark er opført med 109,000 Francs. Det er klart nok, at den Vej, som vi i Henseende til den finansielle Behandling af Post- og Telegrafvæsenet følge ved at have et saa ringe Overskud, er i Strid med den Opfattelse, som ellers er den almindelig raadende og den almindelig fulgte. Dette forhindrer ikke, at hvis vi samtidig med at have en lav Porto kunne faa et nogenlunde ordentligt Udbytte, vilde det være det ønskeligste. Men naar Kendsgerningerne ere de, at Udgifterne ere stegne meget betydeligt og ville komme til at stige efter de forelagte Lønningslove yderligere i meget høj Grad, saa bliver det ogsaa finansielt set paakrævet, at søge, hvis man kan, at skaffe Indtægterne nogenlunde forhøjede. Og der er da ikke nogen anden Vej at gaa, hvis man vil opnaa noget, end at forhøje den almindelige Brevporto, alt andet bliver i Virkeligheden finansielt set ikke andet end Bagateller, kun den almindelige Brevporto giver noget i Kassen. Jeg kan i denne Sammenhæng ikke undlade fremdeles at henlede Opmærksomheden paa, at naar vi samtidig med Portoens Forhøjelse dog bibeholde den nuværende Vægtgrænse, som er $\frac{1}{2}$ Pd., betyder det, at den almindelige Brevporto faktisk alligevel bliver usædvanlig lav, lavere end i mange andre Lande. Det vil være bekendt, at Vægtenheden for et Brev i udenlandsk Korrespondance er 3 Kvint, og enhver, der har sendt et Brev til Udlandet, ved ogsaa, at man skal være meget paapasselig for ikke at komme til at overskride denne Vægt; bare man skriver 2 Ark fulde, risikerer man let at komme over de 3 Kvint. Hvis man vilde indføre den samme Vægtenhed for indenlandsk Korrespondance, hvilket er Tilfældet i en stor Del Lande, vilde der blive paaført Publikum, som er vant til ikke at tage Hensyn til, om Brevene ere store eller smaa, hvilket er en meget betydelig praktisk Fordel, en ganske overordentlig Mængde Ærgrelser, thi hvert Øjeblik vilde det vise sig, at Brevet vejede mere, end man havde tænkt sig, saa at der blev Anledning til Efterbetaling osv. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være Publikum en Behagelighed hellere at betale over det hele 10 Øres Porto fremfor at beholde de 8 Øres Porto og samtidig faa Vægtgrænsen sat betydelig ned. Det er disse Betragtninger, som medføre, at jeg har ment, at naar det kommer til Stykket, er der ikke andet at gøre, naar man vil skaffe Indtægtsforøgelse, end, som foreslaaet, at gaa til at sætte Brevporten op. Med de Udgifter, som Lønningsforhøjelserne saavel til Post-